

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΔΙΕΘΝΗΣ
ΣΤΡΑΤΗΣ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΣ
(ΒΟΥΝΑΡΑΚΙ - ΜΥΤΙΛΗΝΗ)
ΜΥΤΙΛΗΝΗ 18 Νοεμβρίου 1932
ΧΡΟΝΙΑ 1η—ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 48

ΕΥΘΥΜΟ — ΣΑΤΥΡΙΚΟ — ΓΕΛΟΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΚΥΡΙΟΝ ΑΡΘΡΟΝ

Από τη στήλη ταύτη πρώτοι έμεις και πρίν άκουα πάρει άλλος χαμπάρι τους αστέρες πώς ο κύριος Παναγῆς τους Βενιζελικούς θά τεύς γνωστούς

Μήνυ τα ξεχνάτε ! Πρώτοι έμεις σᾶς τέλπαμε κι' άλλος κανείς.

Καὶ σήμερα, ἀναγνωστας, πρώτοι έμεις ἀπ' τις ἐφημερίδες δλες πάλι θὲ νὰ σᾶς πούμε πῶς ο Παναγῆς θέβαλε τὸ Λεφτέρη στὸ τεουβάλι.

Κ' έγινε αὐτὸς Πρωθυπουργός κι' ο Λεφτεράκος μένει ἄργος.

Θὰ ξέρετε πῶς ο κύριος Παναγῆς χρόνια καὶ χρόνια εἶχε νὰ δει ἐξουσίας καὶ πῶς ἐνῷ μασούσαμεν έμεις φοφούσαν οἱ δικοὶ του ἀπὸ ἀστία.

Ἐ, αὐτὸς τὸν πείραξε πολὺ τὸ δόλιο μας τὸν Παναγῆ.

Γιατὶ σὰν προκηρύξαν ἔκλογος η Λέσχη μὲ τὸ Σύνδεσμο μιὰ μέρα κι' ἀρχίνησε ο Λεφτέρης ἀφλογές γιὰ μὰ τοῦ συγγρισει τον πατέρα.

Καὶ μὲ τὸ Καθεστωτικὸν ἔκανε μτόρο καὶ κακό.

Φέβος πολὺς τὸν πιάνει τὸ φτωχὸ κι' ἀφίνει ἀμέσως τὶς ἐπιφυλάξεις γιατὶ ἔκρινε πῶς θάτανε κουτό γὰ πολεμήσει δίχως προφυλάξεις.

Καὶ κέρδισε τὶς ἔκλογος μὲ συνεταιρισμὸ ὁ γιγές.

Ποτόσο, βλέποντας πῶς τὸ κακὸ δὲν εἶχε γιατριγιὰ μὲ βασιλεία τὸν ἀλλαζει καὶ κείνος τὸ ακοπὸ καὶ τάφτιαζε μὲ τὴ Δημοκρατία, καθὼς καὶ μὲ τὸν Κεραυνὸ.

Αὐτὲς θὰ πεῖ νάχεις πιονιό.

Ἐτοι ποὺ λέτε πῆρε τὴν ἀρχὴ ἀπὸ τὰ χέρια τοῦ Καπτάν Λεφτέρη καὶ τοῦδωκε η Βουλὴ τὴν ἀνοχὴ καὶ τὰ κλειδιά τῆς τοῦδωκε στὸ χέρι

Κ' έτοι θὰ δοῦτε κι' οἱ «δικοῖς» στὸν πισινὸ τους πιά βρακί.

ΝΑ ΕΞΟΡΙΣΘΕΙ !

Ο φίλατος συνεργάτης καὶ χρονογράφος τοῦ «Ἐμπρός» Ιατρὸς κ. Περῆς ἐδημοσίευσε συνέντευξιν του μετὰ τῆς κ. Ελευθερίας Καρακαλτάκα τοῦ «Ηρώου», ἀν τὴ δοκιμὴ ἡ ἀν λόγῳ χυρία διμολογεῖ θρεύσαται διτὶ εἶναι σὺν τοῖς ἀλλοῖς καὶ καρδιούστρια. Τὸ δικαιοδόμαθα. Ἐν Γερμανίᾳ ἀγνοήθη η Ελευθερία καὶ μετὰ προλεταρίων ἀργατῶν συναντετράψη μέσα εἰς τὰ ἔργοστάσια. Ἀλλως τε καὶ διέμεινε ἔκει ἐπὶ μαχρὰ ἵτη, ὡς γνωστὸν, ματαφερμένη ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν καὶ ἀποθήκης εἰς στρατια.

(Σκίτσο καὶ σκάλισμα σὲ λινόλεουμ Κας Α. Π.).

ΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ κατεσκευσμένως πολυκατοικία μιτριώροφος, μεγάλη, κεντρική.

52 δωμάτια, 16 θεωρεῖς καὶ αίθεουσα δύοντα 1 μὰ ἀνακαυτική, δι' ἄτομα κοιμώμενα 200 ή μᾶλι 300, πεῦ κάνει καὶ γιὰ τσίρκουλο. Νοικιάζεται δασκαλούσα μ' ὅσα.

ΤΟ ΙΚΑΡΥΔΟΦΥΛΛΟ

Τὸ ἀδύνατο τὸ Φύλλο τὸ ξεμάθησε μιὰ κόφα. Οἱ κόφες εἶνε ξέρετε πολὺ πρέστυχα ύποκείμενα, ἀφοῦ καὶ τὶς παλιογυναικες τὶς λένε συνήθως... κόφες. Ἀπὸ βραδὺς ποὺ τὴν ἀπόθεσεν ὁ κηπουρὸς γεμάτη σέληνα, κάτω ἀπὸ τὴν καρυδιά, ἀρχίνησε νὰ τοῦ πιπιλίξει τὸ μυαλὸ μὲ τὰ πράματα καὶ θάματα ποὺ βλέπει αὐτὴ πηγαίνοντας στὴ χώρα κάθε μέρα μὲ λαχανικά. Είνε τοῦ ἔλεγε, μιὰ μεγάλη πολιτεία! Νὰ δεῖς κάτι σπιτάρεις! Νὰ δεῖς μαγαζάρεις! Νὰ δεῖς κόσμο! Νὰ δεῖς βιτρίνες γεμάτες πραμάτιες! Μὰ τὶ πραμάτιες! Οχι σὰν αὐτὲς ποὺ περιοῦνται ἀπὸ δῶοι πραματευταδεῖς μὲ τὰ γαϊδούρια καὶ τὸ κουδουνάκι. Νὰ δεῖς κοπέλλες δημορφεῖς! Ἐλα μαζὺ μου νὰ σὲ σεριανίσω. Θὰ ξεκινήσουμε τὴν αὐγὴ καὶ τὸ βραδάκι, ἔγερμα ὁ ἥλιος θὰν είμαστε πίσω γυρισμένοι στὸ μπαχταέ. Τὸ ἀφεντικὸ θὰ μᾶς ἀφίσει στὸ μανάβικο μὲ τὰ σέληνα ὥσπου νὰ ξεμπερδέψει τὶς δουλειές του καὶ τὸ γιόμα θὰ περάσει νὰ μᾶς πάρει. Τὰ σέληνα θὰ μείνουν. Γιατὶ αὐτὰ τὰ τρῶνε οἱ ἀνθρώποι. Μόνου ἐμεῖς θὰ γυρίσουμε.

— Καλά: Νὰ τὸ πῶ στὴ Μίνα

μου, τὴν Καρυδιὰ εἶπε τὸ φύλλο καὶ θάρτω.

— Μήν τὸ πεῖς! Δὲ θὰ σ' ἀφήσει. Οἱ μάνες φοβούνται.

— Τὶ θὰ φοβηθεῖ! Εμᾶς δὲν μᾶς πειράζουν οἱ ἀνθρώποι. Μόνο τὰ καρύδια μας τρῶνε. Ή μαμά μᾶς εἶπε νὰ προσέχουμε μόνο τὴν ὥρα ποὺ χτυπούνε τὰ κλαδιά μ' ἔνα μακρὺ ξύλο γιὰ νὰ ρίξουμε τὰ καρύδια νὰ μὴ μᾶς χτυπήσουνε κατὰ λάθος.

— Ξέρω ἔγω τὶ σου λέω! Η Μαμά σου θὰ φοβηθεῖ μὴ σὲ φαει κανένας γάϊδαρος....

— Εχει καὶ στὴ χώρα γαϊδουράκια; ρώτησε ξαφνισμένο τὸ φύλλο.

— Λον ξέχει. Είνε γεμάτη ξεκαπιστρωτα γαϊδούρια! Μὰ μὴ φοβᾶσαι. Πήδηξε δῶ ἀνάμεσα στὰ σέληνα νὰ κοιμηθεῖς στὴ ζεοτή μου ἀγκαλιὰ γιὰ νὰ μὴ σὲ φωνάξω πρωὶ-πρωὶ καὶ πάρει χαμπάρη η Μάνα σου.

Δε βάσταξε πιὰ τὸ φύλλο κι' ἔπεισε.

Πρωὶ-πρωὶ ο κηπουρὸς ξεφορτωτας τὶς κόφες στὸ μανάβικο. Σὰν ξεννοιωσε τὸ φύλλο τὸ μανάβη νὰ σηκώνει τὴν κύφα στὴν ἀγκαλιὰ του, τὴ ρώτησε ἀνήσυχο.

— Ποῦ μᾶς πάει;

— Μὴ φοβᾶσαι! τοῦ εἶπε ἡ κόφα. Θὰ μᾶς θέσει στὸ πεζοδρόμιο. Ἀπ' αὐτὸυ θὰ βλέπουμε καλά. Μόνο νὰ παρακαλᾶς νὰ μὴν περάσει κανένας κακοστομαχιασμένος χωροφύλακας καὶ μᾶς διώξει. Γιατὶ ἀπαγορεύεται ξέρεις.

— Γιατὶ;

— Γιὰ νὰ περιοῦνται οἱ ἀνθρώποι. — Εδῶ οἱ χωροφύλακες εἶνε ἀνθρώποι, ρώτησε μὲ θαυμασμὸ τὸ φύλλο.

— Οχι καλέ! Δὲ σοῦπα αὐτό. Οἱ χωροφύλακες εἶνε παντοῦ τὸ ίδιο. Γιὰ τὸν κόσμο πρόκειται, γιὰ τὸν πεζούς. «Πεζοδρόμιο» τὸ λένε. Εσὺ ξέρεις γραμματα. Τὸ σκολεὸ εἶνε μέσι στὴν αὐλὴ σας κάτου ἀπὸ τὰ κλαδιά σας. Δὲν ἄκουσες τὴ δασκάλα ποὺ ἔκανε μάθημα ισαΐσα προχτές γιὰ τὸ πεζοδρόμιο!

— Α! Τοῦτο λοιπὸν σίνε τὸ πεζοδρόμιο ποὺ ἔλεγε.

— Τοῦτο, ολάκαρο.

— Καὶ γιατὶ εἶνε τόσο στενό! — Δὲν εἶνε καὶ στενό! Ισαΐσα ποὺ νὰ χωρεῖ ἀναπαυτικὰ μὲ κόφα. Εμεῖς δὲν ξέχουμε ἀπατήσεις. Μᾶς φτανει.

— Καλά. Η δασκάλα ἔλεγε πῶς ἀπὸ τὰ πεζοδρόμια περιοῦνται οἱ πεζοί.

— Τὶ ξέρουν οἱ δασκάλοι ἀπὸ αὐτὰ τὰ πράματα. Λύτοι μαθαίνουνε στὰ παιδιά δ, τι βλέπουνε στὰ βιβλία. Απὸ ζωὴ δὲ τοιώθου-

«ΤΡΙΒΟΛΟΣ»

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΧΡΟΝΙΑΤΙΚΕΣ	
ΔΕΣΒΟΥ	120
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ	150
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ Δολ.	5
ΤΙΜΗ ΦΓΑΛΟΥ Δρχ.	2
ΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΠΡΟΠΛΗΡΩΝΟΝΤΑ Ι	

νε γρί.

— Καὶ ποιὸς τὰ βάζουνε τέτοια χοντρὰ φέματα μέσα στὰ βιβλία;

— Ποιοί; Οἱ συγγραφεῖς διδακτικῶν βιβλίων. Τὰ μεταφράζουνε ἀπὸ τὰ Εὐρωπαϊκὰ βιβλία καὶ τὰ περιούσιν γιὰ δικὰ τους. Στὴν Εὐρώπη, ξέρεις τὰ πεζοδρόμια εἶναι φαρδυά, ἔτοι ποὺ τάλεγε κι' ἡ διοκάλα.

— Καὶ ποῦ τὸ ξέρεις ἐσύ!

— Ἐγὼ πεῦ τὸ ξέρω! Μοῦ τώπε μιὰ κάσσα ποὺ εἶχεν ἔρτει προχτὲς ἀπὸ τὸ Παρίσιο γεμάτη «γυναικεῖα εἰδῆ» καὶ τὴν πετάξανε ἐδῶ μέση τὸ σοκάκι.

— Τὶ θὰ πεῖ «γυναικεῖα εἰδῆ»;

— «Β! Δὲ μ' αφίγεις νὰ μαλήσω!» Όλο μὲ διακοπτεις! Γυναικεῖα εἰδῆ λένε οἱ ἄνθρωποι κάτι μικρὰ ἐσωτερικὰ φορέματα ποὺ βάζουνε οἱ γυναικεῖς...

— «Α! ξέρω ξέρω, εἶπε τὸ φύλο. Τὰ φουστάνια!

— Δὲν ξέρεις τίποτα! Τὰ φουστάνια βρὲ ἀνόητο φύλλο, τὰ λένε φουστάνια. Γυναικεῖα εἰδῆ λένε οἱ γειτόνοι ἐδῶ μανιφατουριέρδες σο πράματα φοροῦνε οἱ γυναικεῖς καὶ δὲν μποροῦν νὰ τὰ ποῦν μὲ τὸ σιομά τους. Καταλαβαίνεις.

— Το! Έκανε τὸ φύλλο στενοχωρημένο.

— Τέσσο τὸ χειρότερο γιὰ σένα.

— Τὶ ἀστεῖοι ποὺ εἶνε οἱ ἄνθρωποι! Καὶ γιατὶ δὲν τὰ λένε μὲ τένομά τους.

— Σῶν καλάρεσε βλέπω, μικρὸ μου, αὐτὴ ἡ κουβέντα γύρω στὰ γυναικεῖα εἰδῆ! Καλὸ μοῦ εἰσαι καὶ σύ! Τώρα μιλούμαι γιὰ πεζοδρόμια.

— «Α, ναὶ! έκανε τὸ φύλλο υπροπιασμένο. Κιὰ γιατὶ τάχουνε πασαλειμμένα μὲ ἀσθέστη τὰ πεζοδρόμια;

— Το ἐπιβάλλει ἡ ἀστυνομία στοὺς μαγαζάτορες! Γιὰ νὰ σκοτώνουνε, λέγει, τὰ μικρόβια, δηλαδὴ τὶς ἀρρωστίες!

— «Α! Καὶ μόνο στὶς ἄκρης κάθουνται οἱ ἀρρωστίες;

— «Η ἀρρωστία, παιδὶ μου, φωλιάζει στὰ σκουριασμένα μυαλὰ τῆς ἀστυνομίας! Μὰ τὶ νὰ κάνουν οἱ ἄνθρωποι! Τὴν φοβοῦνται καὶ ἀσθετώνουνε τὶς ἄκρες γιὰ νὰ μῆτοὺς ἐνοχλοῦνε οἱ χωροφύλακες.

— Δὲν καταλαβαίνω! — Ποῦ νὰ καταλάβεις ἐσύ ἔνα μικρὸ καρυδόφυλλο! «Αν ζεῦσες ἐπὶ τουρκοκρατίες καὶ ἐβλεπες τοὺς Τουρκαλαδες νὰ πασαλείθουν τὴν παντούφλα τους μὲ τὸ βρεμμένο δάχτυλό τους, πρὶν μποῦνε στὸ τζαμὶ γιὰ προσευχή, ἀντὶς νὰ πλύνουν τα πόδια τους καὶ τὰ χέρια τους κατὰ ποὺ τοὺς ὑποχρέωνε ὁ ιερὸς Νόμος, θὰ καταλαβαίνεις καὶ τοῦτο τὸ ἀσθέστωμα τῶν πεζοδρομίων.

(«Έχει συνέχεια)

ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΑΚΙ ΜΑΣ

Μὲ τὴν κινάρα

Δὲ μ' ἀγαπᾶς Ιπουνλάιμ μου
γιατὶ είμαι φιλελεύτερος...
Τάχα σὰ γίνω Δαΐνιδης.
Θὰ πάψω νέμαι Λεβτερός;

Ο ΟΝΕΙΡΟΚΡΙΤΗΣ ΜΑΣ

Ανοχῆς είχον έαν ίδεις λιαν πρωτὶ θὰ μάθεις ἀπὸ τὰς ἐφημερίδας ἐει τὴ Βουλὴ ἔδωκε ψῆφον ἀνοχῆς εἰς μίαν οἰκδήποτε κυβέρνησιν διὰ νὰ μή διαλυθεῖ.

Αγαλματίας έαν δινεργευθεῖται, εἰ μὲν εἶναι γυναικεῖς αἰσθητικὴ συμφορὰ σὲ ἀναμένει, διότι θέλεις εἶδεις καὶ εἰς τὸν ξύπνιον σου τὴν Ἐλευθερίαν τοῦ Ηρώου. Εἰ δὲ καὶ εἶναι ἀρρενος θὰ συναντήσεις ἀσφαλῶς τὸν κ. Ιωάννην Μιχαλέλην καὶ θὰ σὲ διμιλήσει περὶ σπουδαιωτάτων λαδεμπορικῶν ὑπερθέσεων εἰς δῖς, ώς γνωστὸν, ἐπεδόθη ἐσχάτως.

Αγγείον έαν ίδεις καθ' θηνους καὶ δὴ γερχώτικον, σὲ ἀναμένεις ἀσθένεια καὶ καθάρσιον θέλεις λάβει. Εἰ δὲ πάλιν καὶ εἶναι πολιτελεῖς δημοσιογράφον θὰ συντήσεις.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΕΠΙΤΥΧΙΑΙ

«Η ΠΡΟΠΛΕΜΙΚΗ ΜΥΤΙΛΗΝΗ»

Δ. ΛΟΝΤΟΥ

Copirygħt «Τριβόλευν»

Συμπλήρωμα τοῦ Ταρσανᾶ
ἡρχετο. ὁ πτεταμός.

Τῆς Ἀλυσίδας ἀλλος
τῆς βροφμας ὁρετός.

Καὶ ἀποχωρητήριον

Τσιγκάνων καὶ λαοῦ
Γιατὶ δὲν είχεν ἄλλο
κατάλληλον ἄλλο.

Ἐκεῖ οίχναν βωμόπαστα (2)
καὶ τὰ ψωφήμια ὄλα.

Τοὺς σκύλους ἔκατομβας
σὰν δούλευε ἡ φόλα.

Καὶ μόνο τὸ χειμῶνα
ποὺ πιάναν αἱ βροχαίς:

Ο ποταμὸς καθάριζε
ἀπὸ ταὶς βρωμασιάς.

Μὰ (3) λίμνη μετεβάλλεται
σωστὴ ὁ Ταρσανᾶς.

Κι' ἀδύνατο πολλάκις
στὴν ἄκρα του νὰ πᾶς.

Στὰς ἔκβολας τοῦ ποταμοῦ
κοντὰ στὴν παραλία.

Ὑψώνετο ἡ πατρικὴ
τοῦ ποιητεῦ οἰκία (4).

Μὲ τ' ἄνθη τῆς καὶ τὴν αὐλὴ
τὴ περιποιημένη.

Μὰ ἔτυχε ποὶν ταὶς βρωμασιάς
νὰ εὐρεθεῖ κτισμένη.

ΣΧΟΛΙΑ «ΤΡΙΒΟΛΟΥ». «Ἐντεχνος προσεμοίωσις τοῦ σχολού πρὸς Ἀθηγανούς. 2. Δὲ μὲν τοῦτο τοῦ στίχου δὲ ποιητής μᾶς δίδει εἰνὴν ἔνδιαφέρουσκαν πληρωφορίαν ὃτι ἀλλοτε τὰ βρώμικα παστά στὴ Μυτιλήνη τὰ πατούσανε καὶ δὲν τὰ τρώγανε σπινθερά. 3. Τὸ «μάλιστα» ἀντὶ τοῦ «ασέ» θέλει νὰ πει: Μὰ εὐδέν καλὸν ἀμιγές κακοῦ. Τὶ ωραία ποὺ τὰ λέγει τέλος πάντων ὃ ποιητής μᾶς! 4. Ο ποιητής ὑποσημαίνει ιδιοχείρως ἐδῶ ὃτι ποιεῖ τῆς πατρικῆς του σίκιας νῦν Ἀλ. Βασιλείου, ἔκειτο τὸ λιμνοκαθητήριον ὃπου κατώκει καὶ δὲ κυβερνητικός ἴστρος, διὰ νὰ τονίσει ίσως ὃτι ἡ γειτονία δὲν ἔτοι φτωχὴ καὶ εὐκαταφρότητος.

ΕΠΙΠΡΑΜΜΑ

Σὲ ηρωα

Μὲ βαλιτεύεις στὴν ηθῶν
φρουρὴ τῆς παραδόσεως
καὶ ἐπειδὲ σύμμα ηρωαὶ καὶ
πορνείας καὶ λαγκεταῖς.

ΝΕΟΝ ΕΠΙΣΤΟΛΑΡΙΟΝ

Απάντησις μοντέρνας δεσποινίδος
(Δυσάρεστος)

Κύριε,

Εἰμαι ἀκόμη κατάπληκτη γιὰ
τὸ τουπέ σας νὰ μὲ ζητήσετε σὲ
γάμο. Γιὰ πιὰ μὲ περάσατε; Νὰ
σᾶς πάρω ἀνδρά γιὰ νὰ μοῦ πάρετε
τὴν προσίκα μου, έ; Άρ δὲ σᾶς
βλέπω νὰ πηγαλίνετε τοιχο τοιχο.

Νὰ χαίρεσθε τὴν Εὐρώπη σας καὶ
τὴν ἐλευθερία που μοῦ διόσχεσθε.

Ἐγὼ δὲν θὰ παντρευθείμενα θά περηνα
εἰντρα καὶ δηλούμενος δηλούμενος
καὶ δηλούμενος δηλούμενος.

Εἴτε τὸν ξανθόν θέλεια νὰ τοῦ
χρακτήρα. Οπως τὸν θέλω.

Εύτυχης θέλεια που δὲν έχω
διαγνηκην ἀπὸ εὐναν δηλετά.

Εἴτε τὸν θέλεια που δὲν έχει
καρέτανες καὶ δηλούμενος δηλούμενος
καὶ δηλούμενος δηλούμενος.

Εἴτε τὸν θέλεια που δὲν έχει
διαγνηκην ἀπὸ εὐναν δηλετά.

Εἴτε τὸν θέλεια που δὲν έχει
διαγνηκην ἀπὸ εὐναν δηλετά.

Εἴτε τὸν θέλεια που δὲν έχει
διαγνηκην ἀπὸ εὐναν δηλετά.

Εἴτε τὸν θέλεια που δὲν έχει
διαγνηκην ἀπὸ εὐναν δηλετά.

Εἴτε τὸν θέλεια που δὲν έχει
διαγνηκην ἀπὸ εὐναν δηλετά.

Εἴτε τὸν θέλεια που δὲν έχει
διαγνηκην ἀπὸ εὐναν δηλετά.

Εἴτε τὸν θέλεια που δὲν έχει
διαγνηκην ἀπὸ εὐναν δηλετά.

Εἴτε τὸν θέλεια που δὲν έχει
διαγνηκην ἀπὸ εὐναν δηλετά.

Εἴτε τὸν θέλεια που δὲν έχει
διαγνηκην ἀπὸ εὐναν δηλετά.

Εἴτε τὸν θέλεια που δὲν έχει
διαγνηκην ἀπὸ εὐναν δηλετά.

Εἴτε τὸν θέλεια που δὲν έχει
διαγνηκην ἀπὸ εὐναν δηλετά.

Εἴτε τὸν θέλεια που δὲν έχει
διαγνηκην ἀπὸ εὐναν δηλετά.

Εἴτε τὸν θέλεια που δὲν έχει
διαγνηκην ἀπὸ εὐναν δηλετά.

Εἴτε τὸν θέλεια που δὲν

ΤΡΙΒΟΛΩΣ.

ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΙ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ
ΠΑΡΟΔΟΣ ΑΓ. ΘΕΟΔΩΡΟΥ
Προϊστάμενος Τυπογραφείου
ΘΑΝΟΣ ΤΣΑΚΙΡΗΣ
(Ηροεργικός Συνοικισμός)

Η ΓΑΛΛΙΚΟΠΡΕΨΗΣ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑ

ΤΑ ΓΕΥΜΑΤΑ.

Η έθυμοτυπία των γευμάτων.

Υπό Βαρώνισμης ΤΑΦ.

Προσκολοθμένοι ήσχτα ήμέρες τελλάχιστον προηγουμένων έγγραφων ή και προφερίκων. Και δεσοι μὲν ἀνρυθμούν κακά τοῦ κεφαλιού των. Θεσοι δεσχδούν δμως θά χατιρινται προκαταβολικῶν τὴν χαράν τοῦ γεύματος ἐπὶ 8 διοκλήρους ήμέρας. Λύτρες εἶναι δ σκοπός τῆς πρὸ ήμερῶν προσκλήσων.

Οἱ κεκλημένοι προσέρχονται 8-10 λεπτά πρὸ τῆς δριζθείσος ἄρας διὰ τοῦ γεύματος καὶ οὐχὶ ἔνωριτερον. «Ἀν ἔλθουν ἔνωριτερον ἕκτος τοῦ γέντος εἶναι πιθανόν νά εὔρουν πάντευθες, παταρεύρες, ζεσκονέπονα καὶ σκεύπες αἰκινέσσιν καὶ νά ἀκληθεύσουν ὡς ξεψηκιμένοι ἀπὸ τὴν πεῖναν. «Ἀν δὲ ἀργότερον ἡμπορεύσιν νά εὔρουν τὰ κουτάλια κρεμασμένα, ὅποτε θά τώρει ή κοιλιά τους.

Μύθοι τοῦ Τριλούσα**ΗΛΙΟΣ ΚΙ' ΑΓΕΡΑΣ**

Ο «Ηλιος κι' δ' Αγέρας στοιχηματίσαντα ποιός θά τὰ κατάφερνε νά σηκώσει τὸ φουστάνι κάποιας κόρης πεδί περνοῦσε ἀπὸ μὲν πλατέα.

— Εγὼ καυχάται δ' Ηλιος, δὲν έχω παρὰ νά στείλω ἔντο τόσο δα μακρούταικο φύλλο, γιὰ ν' ἀναγκάσω καὶ τὴν πιὸ ντροπαλή γυναικα νά σηκώσει ἀπάνω τὸ φουστάνι τῆς.

Δοκίμασε τὸ ίδιο καὶ μὲ τὸ κορίτσι αὐτό, μὰ τοῦ κάκου. «Εμπηγεινο μιὰ κικρή» φωνήσα, ξύστηκε ἀπὸ δώ. Ξύστηκε ἀπὸ καὶ, μὰ τὸ φουστάνι δὲν τὸ σήκωσε.

Ερχεται κι' η σειρά τοῦ Ανέμου. «Ολόχαρος αὐτός μπαίνει σὲ μιὰ Τράπεζη κι' ἀπὸ τὰ χέρια τοῦ Ταμία δρκάζει ἔνα κατοστάρικο καὶ τὸ δργάζει ἔξω. Κι' δρχίσε νά φυσάει μὲ δύναμη. Τὸ κορίτσι ἀκουμπισμένο σέναι τοιχο, βαστεύσε σκυμμένο μὲ τὰ χέρια του τὸ φουστάνι, κι' έσφιγγε τὶς γάμπες. Μὰ μόλις εἴδε τὸ ἀκατοστάρικο νά στριφεγύριζε ἀπάνω ἀπὸ τὸ κεφάλι του, ἀφίσε χαρούμενο τὰ χέρια του νά τὸ ἀρπάζει κι' ἀλεύθερο πιὰ τὸ φουστάνι σηκώθηκε ἀπάνω, στὸ φύσημα τοῦ ἀγέρα.

Καὶ λέσε δ' ἀγέρας τὸν Ηλιο: — Βλέπεις κάθες γιὰ ἔνα τόσο μικρὸ πρᾶγμα λείπει κι' ἀπὸ τοὺς δύο μας η δύναμις! «Ε! φίλε μου! Τὴ σήμαρον ήμέρα, πειστερη δύναμη κι' ἀπὸ τοὺς δύο μας γιὰ νὰ σηκώσεις: ἔνα φουστάνι τὴν ἔχει ἐνα κατοστάρικο!

ΛΕΣΒΙΑΚΕΣ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ**ΠΑΣ Τ' Ν ΠΑΝΤΡΙΓΕΙΑ**

Ἐδεισι, κυπάρι, η πναταΐδαι
ἔγκει τοῖ γή καστίαι
το ἀπὶ τ' η Τρίτη στε ίλιές γυρίζου
τοῖ τ' η παντριγέτης ταστίζου (1)
το' η καταΐδα θουδώρα σ' τοΐλιδας
πι καραΐτη π' παραστούλιδας⁽²⁾
Στοΐλιδας⁽³⁾ έιστοΐλιδας⁽⁴⁾ γά τ' η ένοιατε⁽⁵⁾

[Εύχοι! Φτηνή, μαθέ, θάντις παντάχου!

εθνάτες⁽⁴⁾ τηνή πιρ καλούδας
μήνη ηγένουντουν χαδούσου⁽⁵⁾

Μεζούτινα πλιά γά έν-

π' μι φουσέρει μι έν-

πράφ;

Ηρτι γή άρα ά τ' τού

[πληρώσου

Τέρα θά τηνή έγιουρθώ-

[ους

Τέρα πού ὅπ' πάς το'

[όπ' σταθεὶς

μι κουπέλης θά βριθεῖς.

Σά μπικάτσις πέσαν στε

[ληγάδις

τοῖ σάν τειχίλις στε κατεκινώδης

τοῖ δουνίζιν τὰ λαγκάδιας

πι τὰ γυνικουκουπάδια.

Τέρα θά μπονκτίσου⁽⁷⁾ γιναίκα

νά τηνή τυρκνή⁽⁸⁾ τούν Τίνη

το' δ, τ' τ' τοῦ γυρέδηγι γά μή τ' τοῦ έλιγι.

Μή μ' πεις κέσμους τι θά πει!

Φτό τοῦ πράμης ἐν έχι ντρουτή.

Θέλιοιντου τοῖ γοι Βαζάλεις

μι τοῖ γοι παρακιντέσις.

Τοῦ γλιθμούν γει διπουτάδες

το' ἀπουθιμούντου οι παπάδες.

Νεράπιτίντου δηγούσις δὲ ξέρει

τοῖ τούν παίρνη γιναίκαντ στεύ ξέρει.

Οτλιγια⁽⁸⁾ το' [ά] τηνή έιτάξου

μι τοῦ νοῦμ γά τ' ν παντρετιά,

το' ὅτιγια το' ά τηνή λουγάδου

ἐν τ' δρίσουσιν σουστή τη δλιά.

σάν π' τηνή πήκαν, μιά γιναίκα

νά παίρνη γι άντρας, ἀντίς δέκα!

«Ἀν τοῖ γά δρίσουταιντα λάθους

ἀπὶ τ' π' πέρα τ' ν παντρετιά

τοῖ θαρράν ἐν έχι γιατριγιά

ἄλλη, πι τούτ, έφου τοῦ πάθους:

«Οποια γιναίκα δρίστες μάς τ' ατράτε

γιαλανή γή μαδρούματα

νά μπουρείς ά τ' παίς ατ' αφτί

το' είνου π' θέλιγι, εά θέλι τοῖ φτή,

σάν π' τοῦ κανίν τὰ γαθούρια

στούλι, πινεν, τράγι, [κατίς, ζ' γούρια.

Γώ λέγου γιαδ θιός θ' ν πάθηται

το' στε άθρωπ λέφτιρ τ' ν ἀγάπη

μα' σ'για μάς πήτετο,

για συμφέρουνται, γιναίκα ζάπ.⁽⁹⁾

Γιατί τάχει νά μπουκτίζιν

έρουτα τοῖ τὰ μαρμούδια

τοῖ μάς τ' ε' διντρ νά μάς μπουδίζειν

νά χαρούμι κουπιλούδια

τάτις πεύ τοῦ λέγι γή ιψή μας

τοῖ μουσουκουλούδιν σά μήλας

μούνου (10) σά εσύνι πλιά η ζουγή μας

μάς φουρτώνιν μιάν καμήλας,

ιγνατούδησα τοῖ γιουρσούδης

νά μάς έχι οδλι μέρα σούζης

το' οδλι νύχτα νά μάς δαχκάνι;

Τέρα πλιά θέλις ά κάνι

μι μιά γιναίκα π' τηνή φουρέτη

ένας άντρας το' έγιτοι π' το' μάτι:

Ταί καλή κουπέλα νάνι

ο'χαλίντηνη μάνι-μάνι,

το' έν έχι δρεῖ⁽¹⁰⁾ για πιγνίδια.

Πέρι μπουρείς ο'ύ ά τρως τά ίδια

τά φαγιά έπιστουταις⁽¹¹⁾ κρητιγιάς -

πάντα οδλουγυρίας⁽¹²⁾ σύ χρόνους!

Άφετ δέ ξέρει τὰ μηριά σ'

γή τὰ θατέταις είνη π' άτεγής

μεσουτούμισμάνους, σά δέν τουμπιγιάς

γιά νά σ' οδηγηγήσο⁽¹³⁾ σύ πόνους!!

Δάθους οι μάρουμάνεις

πι τοῦ έπιστρεπτού δέρη πού

το' έπιστρεπτού δέρη π

ΕΓΧΩΡΙΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΚΑΙ ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΙ ΚΑΙ ΚΡΑΣΙ

Μεταπολεμικώς και Κυβερνήσεις δύο τοῦ κόσμου βρήκαν μιὰ καινούρια σημαία γιὰ νὰ συγκινοῦν και παραπλανοῦν τοὺς Λαούς. Εἶναι ἡ περισυλλογή. Τὸ Α. καὶ τὸ Ω. τῶν προθραμμάτων δύο τῶν Κομμάτων εἶναι οἱ οἰκονομίες συνοδευόμενες και ἀπὸ ἓνα κατηγορούμενο ἐντυπωσιακὸ δπως εἶναι «αἰματηρὲς, σκληρὲς» και τὰ ρέστα. Φυσικὰ ἡ μόδα ἔφθασε και στὴν Ἑλλάδα. Και εἶναι χρόνια πολλὰ τέρα ποὺ οἱ κυβερνῆτες μας πιπελίζουν τὶς λέξεις οἰκονομία και περισυλλογή σὰν καραμέλες. Κάνανε μάλιστα και μιὰ Ἀνωτάτη Ἐπιτροπὴ Οἰκονομιῶν. Και τὸ ἀποτέλεσμα εἶναι πὼς ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ Κεφάτους ἐπιβαρύνθηκε ἐπιπροσθέτως και μὲ τοὺς μισθοὺς τῆς ἀνωτάτης αὐτῆς ἐπιτροπῆς ποὺ φυσικὰ δὲν ἔφαρμόστηκε καμμιὰ Ἰνόδειξη τῆς.

Τώρα πάλι ὁ κ. Τσαλδάρης ἀνεπέτασε τὴ σημαία τῶν αἰματηρῶν οἰκονομιῶν. Θὰ κάνουμε, θὰ δείξουμε, θὰ κόψουμε, θὰ ράψουμε... Δὲ θὰ κάνετε φίλοι μου, τίποτα. Οὰ κόψετε τὰ λάχανα ιὰ τὰ κάνετε μαρούλια και γιὰ νὰ ἔξικονομίσετε τὰ «κε π τι κὰ» θὰ κόψετε ἵσως ἀκόμα μιὰ φορὰ τὰ ψωροχαρτονομίσματά μας ποὺ ἀρχίσανε ἐσχάτως, ὡς φαίνεται, νὰ ξεφουρνίζουνται πακέτα πακέτα ἀπὸ τὰ κρατικὰ λιθογραφεῖα.

Και ξέρετε γιατὶ δὲ θὰ γίνει τίποτα; Γιατὶ τὸ Ἑλληνικὸ Κράτος μοιάζει μὲ τὸν μπεκρῆν ἐκεῖνο τοῦ λαϊκοῦ ἀνεκδότου ποὺ ἀπεφάσισε νὰ κάνει κι' αὐτὸς, οἰκονομίες αἰματηρὲς, και νὰ περιορίσει τὶς δαπάνες του μέσω στὰ στενὰ δρια τῶν ἐσόδων του, δηλ. δεκάγορο μεροκάματο.

Κάθισε λοιπὸν κι' αὐτὸς ὁ μπεκρῆς σὰν καλὴ ὥρα ὁ κύριος Παναγῆς και προϋπολογίζει σ' ἓνα χαρτὶ τὰ καθημερινά του ἔξεδα, ἀρχίζοντας ἀπὸ τὰ ἐπιτακτικά, τὰ πρωτίστης ἀνάγκης.

Κατέστρωσε τῷοις προϋπολογισμοὺς ἐπειδὴ δὲν ἔβγαινε τὸ πανικαβάδι και ἡταν ὑποχρεωμένος νὰ μικραίνει τὰ κοντύλια.

Νὰ οἱ προϋπολογισμοὶ τοῦ μπεκρῆς οἱ προϋπολογισμοὶ τοῦ μπεκρῆς. Οἱ ἀριθμοὶ τους μιλοῦνε πολὺ εὐγλωττα:

Προϋπολογισμὸς α'

Διὰ κρασὶ	γρόσια	5.—
> καπνὸ	"	2.30
> 4 καφέδες	"	0.35
> ψωμὶ	"	1.25
> φαγὶ	"	3.30
> ἴματισμὸν κλπ.	"	2.10
> ἀπρόβλεπτα	"	1.20

17.30

Προϋπολογισμὸς β'

Διὰ κρασὶ		5.—
> καπνὸ		2.30
> 4 καφέδες		0.35
> ψωμὶ		1.05
> φαγὶ		1.35
> ἴματισμὸν κλπ.		1.05
> ἀπρόβλεπτα		1.05

13.35

Μοντέρνα οἰκογενειακὰ παίγνια

— «Ολο πέφτει τὸ γιο-γιό μου και δὲν πάει, λιλή μου ἀπένω! Πές μου πῶς τὰ καταφέρνεις;

Προϋπολογισμὸς γ'

Διὰ κρασὶ	5.—
> καπνὸ	2.30
> 4 καφέδες	0.35
> ψωμὶ	1.—
> φαγὶ	1.—
> ἴματισμὸν κλπ.	1.—
> ἀπρόβλεπτα	0.30

12.15

Εἰς τὸ τέλος ὁ μπεκρῆς τοῦ μύθου τὰ κτύπητε κάτου γιατὶ εἶδε πῶς δὲ γινότανε τίποτα. Τὸ ἴδιο ἀκριβῶς παθητῶν και οἱ «Ἑλληνες κυβερνῆται διὰν ἐπιχειρήσουν νὰ κάνουν οἰκονομίες διότι δὲν ἔννοοῦν νὰ κάνουν οἰκονομία ἀπὸ τὸ κρασὶ, τὸ καπνὸ και τοὺς καφέδες...

ΤΟ ΓΙΟ—ΓΙΟ

· Αφίκετο εἰς τὴν πόλιν μας και κατέλυσεν εἰς τὸ καπνοπωλεῖον τοῦ κ. Ιωάννου Καταπόδη τὸ Γιόγιο. Προσκλούνται αἱ δεσποινίδες, κυρίες, χήρες πάσης τάξεως και πάσης ἡλικίας φέ και ἀπεκάπαντες εἰς ἄρρενες νὰ διέλθουν τοῦ καπνοπωλεῖου. τοῦ κ. Καταπόδη, διὰ νὰ ἀποκτήσουν τὸ Γιόγιο τους. · Επὶ τόπου γίνεται μεθοδικὴ διδασκαλία τοῦ Γιόγιο εἰς δεσποινίδας ὑπὸ διαφόρων ἐμπειρων και ἀλτρουίστιων συμπλειτῶν.

ΤΑ ΚΑΧΕΚΤΙΚΑ ΣΧΟΛΕΙΑ

Καθημερινῶς αὐξάνονται και πληθύνονται τὰ κατηγητικὰ σχολεῖα εἰς τὴν νῆσον μας. Φρονεύμεν διὰ πρὸ πάσης ἀλλῆς διδασκαλίας τὰ ἐν λόγῳ σχολεῖα θὰ ὑφελοῦν νὰ διδάξουν εἰς τοὺς μαθητὰς τῶν και δι' αὐτῶν εἰς τοὺς γονεῖς τῶν μαθητῶν τὴν δρθήν προφορὰν τοὺς δινόματός των, δεδομένου διὰ παλλεσικῶν λέγονται κακήτικα σχολεῖα κατὰ λόγος.

Η ἀνδρικὴ μόδα

ΤΑ ΠΑΛΤΑ

· Εφέτος θὰ φορεθοῦν παλτὰ τοῦ 1927 μεταφρασμένα κατ' ἐπανάληψιν και πολὺ κομψά, ως ἔξικριωμένα τελείως μὲ τὸ σῶμα τοῦ ἰδιοκήτου των. Εἶναι πολὺ τῆς μόδας οἱ πολλὲς τσέπες. Παντοῦ ὅπου ἀμφανίζεται τρύπα η σχίνη μέτρητέπεται νὰ τοποθετεῖται και ἀπὸ μιὰ τσέπη. Τοιουτούρετος τὰ νέα παλτὰ θὰ εἶναι και πάρα πολὺ ικτικά.

Ο Κύριος ποὺ ζέρει ΕΙΣΥΝΕΙΔΗΣΙΑ ΠΡΑΚΤΟΡΟΣ

· Αἱ τελωνεῖκαι μας ἀρχικαὶ πρασπίζουσαι τὰ συμφέροντα τοῦ Δημοσίου, ἀπηγόρευσαν εἰς τοὺς πράκτορες τῶν ξένων ἀτμοπλοΐων νὰ ἔχαγουν και τὸ παραμικρὸν έστιν εἶδος ἔξερχόμενοι τῶν ἀτμοπλοΐων, διέτει θὰ διώκησουν εἶπε λαθρεμπόρικ. Συνεπείᾳ τῆς ἐν λόγῳ αὐστηρᾶς διατεγγής; διατεγγής; διατεγγής; οἱ φίλοι πράκτορες τοῦ Τόνος δινελθών έσχάτως εἰπει τοῦ Νεροβηγακού σκάφους «Ζερέιντζαρ» ξήρηνθη νὰ δεχθεῖ πράσφερθεῖσαν αὐτῷ μπύραν, ἀπὸ γάρδον μήπως κατὰ τὴν ἀπεβίβασιν του οὐκεχρεωθεῖ ἐντάξει πειρατείας τοῦ οὐκεχρεωθεῖ τοῦ Κοινεβουλευτικὲν πολιτευματικὲν. Αὐτὰ δὲ τὰ πράγματα λέγονται ἀπὸ τὸν κ. Βενιζέλον διπολικές μόλις πρὸ διμήνου εἰχεν ίδρυσε τὸν Σερατιωτικὸν σύνδεσμον διὰ νὰ τὸν ἐχμεταλλεύθη καὶ λέγονται ἐνναντίον τοῦ κ. Κονδύλη, ποὺ τὸ κάτω κάτω τῆς γραφῆς, δισ και ἀν εἰνε σκαράκας ἔχει εἰς τὸ ἐνεργητικόν του μίαν καλήν πρᾶξιν: Τὴν κατάλυσιν τῆς δικτατορίας τοῦ Παγκάλου και τὴν ἐνέργειαν ἐκλογῶν χωρὶς νὰ πολιτευθεῖ διάδοχος.

· Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ὑψηλότατος συμπολίτης ἐπιθυμῶν νὰ ἀνέλθῃ ἐπὶ ἀτμοπλοΐου δρομοῦντος ἐν τῷ λιμένι μας και πληροφορηθεῖς διὰ οἱ λεμβούχοι ἔξητον 10 δροχ. διὰ διαδρομὴν 10 μέτρων, ἥλθεν εἰς τὴν ἀκρουν τῆς προκυμαίας, ἐσήκωσε τὸν δεξιόν του πόδα και ἀντὶ διεπιθυμητοῦ διαδρομῆς εἶπε τοῦ καταστρόματος εὐρέθη ἐν τῷ πλείστῳ διφαλμοῦ ἐπὶ τοῦ πλείστου, ἐνώ οἱ λεμβούχοι ἔκπληκτοι παρηκολούθουν τὴν ἀπωρίαν τῆς ἀκρηστεύσεως των.

· Από τίνος οἱ συμπολίται θαυμάζουν, χαζεύονται τὰ κακήτικα σχέδια. Διαπιστεῖτε εἰπε πρὸ τὸν κ. Κονδύλην, ως ὑπουργὸν, τῶν Σερατιωτικῶν; Νὰ ποὺ παρατείται διάθρωπος. Καὶ συγχρόνως ἀφήκε νὰ δικονομηθεῖ τὸ δινοματούρετον τοῦ Μεταξού. · Η μανσύρα έτη κεραυνοσβόλον ἀποτέλεσμα. Διότι μεταξὺ Χαρούβεως και Σκύλας σύδεις πράγματι ήμπορεῖται νὰ έχει προτίμησιν.